

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی مناطق شهری قم به منظور احداث پروژه مسکن اجتماعی با تاکید بر روش تحلیل سلسله مراتبی

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 4، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

ابوالفضل مشکینی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

علیرضا گروسی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

مصطفی توکلی نغمه - کارشناس ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مسکن اجتماعی به نوعی خاصی از تامین مسکن اطلاق می‌شود که اساساً توسط دولت ملی یا محلی و با هدف خانه‌دار کردن گروه‌های کم‌درآمد صورت می‌گیرد. شهر قم یکی از شهرهای بزرگ ایران است که با توجه به جمعیت بالای آن نیاز به توجه در بخش مسکن دارد. یکی از مهم‌ترین عوامل در ایجاد و ساخت پروژه‌های مسکونی، مکان‌یابی بهینه آن می‌باشد. یکی از روش‌های تصمیم‌گیری، از طریق وزن‌دهی به معیارها روش سلسله مراتبی است. با استفاده از این روش، معیارها و زیرمعیارها رتبه‌بندی شده و گزینه‌های مناسب برای انتخاب مکان بهینه مشخص می‌شوند. این پژوهش به صورت کاربردی و به روش توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر منابع کتابخانه‌ای صورت گرفته است. معیارها و زیرمعیارهای موثر در مکان‌یابی فضاهای مسکونی معرفی و درخت سلسله‌مراتبی معیارها ترسیم شده است. این معیارها در قالب پرسشنامه‌ای تنظیم و در بین کارشناسان شهری و مسکن شهرداری قم توزیع شد و برای محاسبه میانگین وزن‌های داده شده هر معیار و زیرمعیار، از مقایسه زوجی استفاده شده است. پس از انجام محاسبات مربوطه در فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی، نتایج و خروجی مدل به گونه‌ای بود که منطقه 8 مناسب‌ترین منطقه برای احداث پروژه مسکن اجتماعی تشخیص داده شد. مناطق 2 و 3 نیز پس از منطقه 8 در اولویت‌های بعدی قرار می‌گیرند. در همین راستا، مناطق 5 و 6 و 7 نامناسب‌ترین مناطق در مکان‌یابی و احداث این پروژه می‌باشند.

کلمات کلیدی:

مسکن اجتماعی، تحلیل سلسله مراتبی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، شهر قم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862330>

